

i Retning af en ret betydelig Fiasko. Jeg tror ikke en Gang, man kan stole paa det radikale Parti i denne Sag. Jeg synes, man har set adskillige Bladartikler netop i den radikale Presse, der viser, at de ikke vil gøre Følgeskab. Jeg kunde tænke mig, at Selvstændigheden netop indenfor dette Parti er ved at vaagne, at det ikke saadan altid vil trask i Hælene, naar de ærede Medlemmer Hr. Stauning og Hr. Borgbjerg blæser i Trompeten. Alt dette vil vi om et Øjeblik faa at se, og derfor er der ingen Grund for mig til at spaa noget om, hvorledes Resultatet vil blive af den Afstemning, man kræver skal finde Sted i dette høje Ting. Vi imødeser Situationen med fuldstændig Ro. Jeg er aldeles overbevist om, at naar vi er færdige med den Afstemning, vil Regeringen staa usvækket og kunne gaa til sin Gerning paa ny i den kommende Tid.

Der er adskillige Ting, som man fæster Opmærksomheden ved med Hensyn til denne Forhandling. Det er blevet nævnt, og det er rigtigt, at Udenrigsministeren i et Interview til „Fyns Tidende“ har udtalt, at han for sit Vedkommende ikke havde noget imod, at vi fik denne Forhandling her for Offentlighedens Øjne, og jeg antager, at han i særlig Grad har udtalt dette, fordi man rundt omkring havde træneret Sagen paa en ganske mærkelig Maade, saaledes at man hellere maatte faa en offentlig Forhandling og alle Kortene paa Bordet og saaledes opnaa, at Offentligheden virkelig blev i Stand til at dømme. Ellers er jeg ikke sikker paa, at vi altid, hvor der er Tale om saadanne Spørgsmaal, skal forhandle om dem paa den Maade, som nu sker her, idet den offentlige Forhandling jo medfører, at ikke alene Offentligheden i Danmark, men ogsaa den anden Part — i dette Tilfælde navnlig de Herrer Russere, der sidder i Stockholm — indtil de mindste Enkeltheder bliver bekendt med, hvad vi har at udtale fra de forskellige Sider om hele dette Forhold.

Jeg tror, som sagt, at Udenrigsministeren har taget dette sit Standpunkt, netop fordi Sagen er træneret i den danske Presse paa en ganske mærkelig Maade. Det var for øvrigt af Udenrigsministeren, der gav en meget udførlig Redegørelse i det lukkede Møde, stillet i Udsigt, at han var villig til straks at udgive en Graabog, hvor man kunde finde alle de Dokumenter, der kunde være af Betydning for at kunne følge hele Forhandlingsgangen lige fra først til sidst og med alle de mange forskellige Bilag. Man skulde synes, at det kunde have været tilstrækkeligt; men det vilde man ikke nøjes med. Derfor har vi nu faaet den offentlige

Forhandling. Regeringen har indtaget et korrekt Standpunkt, idet den har sagt med Hensyn til, hvorvidt Forhandlingerne skulde være offentlige eller ej, at den var fuldstændig neutral; det overlod den til Oppositionen at bestemme.

Det er en given Sag, at vi alle maa være interesserede i, at Forbindelsen med Rusland kan optages saa hurtigt som overhovedet muligt, ligesom vi i det hele taget ønsker den stærkest mulige Handelsforbindelse med Landene rundt omkring, og følgelig er det vort Haab, at det, som var disse specielle Forhandlingers Formaal, maa lykkes, nemlig atter at komme i Handelsforbindelse med det store Rusland. Naar man nu ser paa hele Udviklingens Gang og den Maade, hvorpaa Forhandlingerne er ført, vil man se, at Sagen er af ret gammel Dato. Det er allerede Aar og Dag siden, man indledede disse Forhandlinger, og det var først Erhvervene, der uden videre Medvirken fra Regeringens Side førte disse Forhandlinger; men i det Øjeblik, man fra Erhvervenes Side var klar over, at man ikke uden Regeringens Hjælp kunde faa en Overenskomst, var man fra Udenrigsministeriets Side rede til til enhver Tid at stille de fornødne Kræfter til Raadighed og lade sig repræsentere af Delegationer, der skulde føre Forhandlingerne med de russiske Repræsentanter. Nu vil jeg ingenlunde sige noget om den Delegations Medlemmer, som har ført Forhandlingerne paa Danmarks Vegne, jeg tror, det i alle Henseender er dygtige og indsigtfulde Mænd paa deres specielle Omraade, men jeg synes, at man dog fæster nogen Opmærksomhed paa, at det har været en Fejl ved denne Delegation og ikke mindst ved Handelsrepræsentanterne, at de har været alt for hidsige for overhovedet — jeg havde nær sagt for enhver Pris — at faa en Overenskomst afsluttet med Rusland. Jeg synes, at det skinner igennem alle Forhandlingerne, hvorledes de til enhver Tid, hvor lidt de saa end i det hele taget kunde opnaa, vilde have, at Danmark skulde slutte en Overenskomst. Og der mener jeg, at i første Linie Regeringen, men ogsaa Rigsdagen maa være lidt mere nøgtern, vi maa se lidt mere koldsindigt og koldblodigt paa disse Forhandlinger; vi maa vogte os for at afslutte en Overenskomst, som i Virkeligheden ingen Verdens Ting er værd.

Man kan udmærket godt forstaa, at de særlige Repræsentanter for Handel og Industri, der har deltaget i disse Forhandlinger, har været ivrige. Det er i Be-